

Van "Société St. Lambert"

tot

Koninklijk Kerkraads Mannenkoor St. Lambertus

Van “Société St. Lambert”

tot

Koninklijk Kerkraads Mannenkoor St. Lambertus

Historie van het Koninklijk Kerkraads Mannenkoor St. Lambertus

COLOFON

Door de samensteller van dit boek is gebruik gemaakt van een groot aantal publicaties van allerlei aard.

Aan sommige hiervan zijn letterlijke citaten ontleend. Het gaat daarbij o.a. om:

- Artikelen uit het archief van het huidige Koninklijke Kerkraads Mannenkoor St. Lambertus
- Foto's van de leden van KKM Lambertus
- Publicaties van oud leden
- Uit de Noeëte Kweëler
- De KKM Nieuwsbrief
- Jaarverslagen van Robert van Bussel

Samensteller: Willem van der Putten

Coverontwerp: wvdp

Uitgegeven via:

Print: © Copyright 2021 Boeken uit Limburg

© kkmwvdp

(wiki) This work is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported License. Creative Commons, 444 Castro Street, Suite 900, Mountain View, California, 94041, USA

Inhoud	Blz.
“Société St. Lambert“ De periode 1873 tot 1945.	12
25 jarig bestaansfeest	13
Statutenboekjes Zangvereniging St. Lambertus	19
Tweede Wereldoorlog 1940	39
Predicaat "Koninklijk" De periode 1944 tot 1970	41
Rodahal De periode 1970 tot 1980	44
D'r sjunste koer vuur ôs is d'r Lambeëtus	45
100-jarig bestaansfeest in 1973	46
Koningin Beatrix en Prins Claus. De periode 1980 tot 1990	56
De periode 1990 tot 2000 "Grande Messe des Morts"	69
Carmina Burana: P.S.V. stadion 1992	72
Sint Lambertus wint festival! 1999	77
2000 Millennium Aida MECC te Maastricht	79
Brussel en Galway 2002	84
Terug in Kerkrade 2003	93
Opening Gaiapark door Prinses Margriet	105
2007 Queen symfonie	108
Kerkrade avond 2009	113
2014 Jubileumconcert: 140 jaar KKM Lambertus	125
Concertreis naar Ieper	132
Spirit of the Earth 2016	141
Dirigenten, voorzitters en carnavals-prinsen	152

Voorwoord

Tijdens het interview in het kerstnummer in 2000 van D'r Noeëte Kweëler, het verenigingsblad van KKM St. Lambertus, maakte Werner Urlings de volgende opmerking:

“Waarschijnlijk is er in heel Limburg geen vereniging met zo'n uitgebreid archief als KKM. Mede daardoor is een groep enthousiaste leden, te weten, Jan Janssen, Wiel Schroeder, Hub Wehrens, Pierre Brieskorn, Frans Hummel, Toon Nieuwenhuizen, Wiel te Poel en Werner Urlings bezig geweest het archief van KKM St. Lambertus door te pluizen. Het streven is om over een aantal jaren een boek te publiceren over de historie van onze vereniging.”

Het aantal jaren zijn iets uitgelopen maar daardoor is het wel een bijzonder boek geworden. Mede dank zij veel leden en oud-leden, in het bijzonder Robert van Bussel, Hein Dijkma, Jan Jansen, en Wen Urlings, die veel informatie bewaard en beschikbaar hebben gesteld hebben, heb ik hiervan dankbaar gebruik kunnen maken.

Willem van der Putten
Kerkrade 2021

Inleiding

Als men zich verdiept in de historie van het Kerkraads Mannenkoor ontkomt men er niet aan om nog verder terug te gaan naar het ontstaan van de mannenkoorzang in Limburg. Men krijgt in het midden van de negentiende eeuw de indruk dat er weinig animo bestond voor koorzang en al helemaal niet buiten het kerkelijke om. Zangersgroepen kwam men bijna alleen tegen in de katholieke kerken en grote operahuizen.

In Wikipedia staat onder andere bij het ontstaan van Mannenkoren de volgende tekst: In 1808 richtte de Zwitser Hans Georg Nägeli een zanginstituut op, met als doel 'het volk' door het lied muzikaal op te voeden. In 1810 verbond hij aan deze opleiding een mannenkoor. In Duitsland was het Carl Friedrich Zelter (1758 - 1832) die in 1808 met zijn vermaard geworden koor van de Berliner Sing Akademie, het oprichten van mannenkoren in beweging zette. In navolging ontstonden in België en Nederland ook gezelschappen, waarin mannen, gezeten rond de tafel, onder het genot van een glas bier en onder leiding van de liedmeester, liederen zongen. Hierbij dient te worden aangetekend dat de sfeer en de gezelligheid het in die tijd nog wonden van de artistieke kwaliteit. Veelal wordt ook in onze streken de oorsprong van de mannenkoorzang toegeschreven aan de rond 1800 in Berlijn ontstane Liedertafelbeweging. Een gezelschap van gegoede Berlijners die elkaar rond een goedgevulde dis in één van de stedelijke lokaliteiten regelmatig troffen en zelfgecomponeerde liederen zongen. Veelal waren dat vrolijke drinkliederen die gezongen werden. (Paul Arnold, 1999) Het eerste Limburgse koor dat met zekerheid een Liedertafel-achtergrond heeft, is de in 1839 in Venlo opgerichte Liedertafel Orpheus. Onder druk van het in 1900 opgerichte 'Venlona' zou het in 1902 worden omgezet in een gemend koor. In 1948 zou het haar naam wijzigen in 'Venlose Oratoriumvereniging'. Ook de in 1848 in Maastricht opgerichte Liedertafel Concordia verwijst tenminste in naam naar de Duitse zangtraditie. Pas tussen 1872 en 1874 duikt de term Liedertafel weer op voor koren opgericht in Herten en Vlodrop. Het in 1889 in Beek gestichte mannenkoor noemt zich ook vandaag de dag nog zo. Al deze voorbeelden vormen spaarzame en late verwijzingen naar het Berlijnse voorbeeld. Van veel groter belang voor de ontwikkeling van de mannenkoorzang in Limburg lijken de ontwikkelingen binnen de katholieke kerkmuziek. Rond het begin van de negentiende eeuw begonnen uit burgers samengestelde koren de oxalen te bevolken. Zij voorzagen daarmee in de leemte die was ontstaan na de opheffing door de Franse machthebbers van kerken, kloosters en kapittels en de daarmee verbonden koorscholen. Zo werd in 1803 in Maastricht het "Genootschap van den Heiligen Caecilia" opgericht, een gemengd kerkkoor, dat de kerkmuziek in de Sint Nicolaaskerk ging verzorgen. Over een toeloop van leden had dit koor niet te klagen. In de gloriejaren, de periode van 1835 tot 1845, telde het maar liefst 48 vrouwen- en 38 mannenstemmen. Gedurende vele jaren kon het genootschap ook nog over een eigen symfonieorkest beschikken, in grootte variërend van vijfendertig tot vijftig musici. Veel invloedrijker dan de Zwitsers-Oostenrijkse en de Zuidduitse koortradities was de Noordfranse tegenhanger, die bekend werd als Orphéon-beweging. Deze

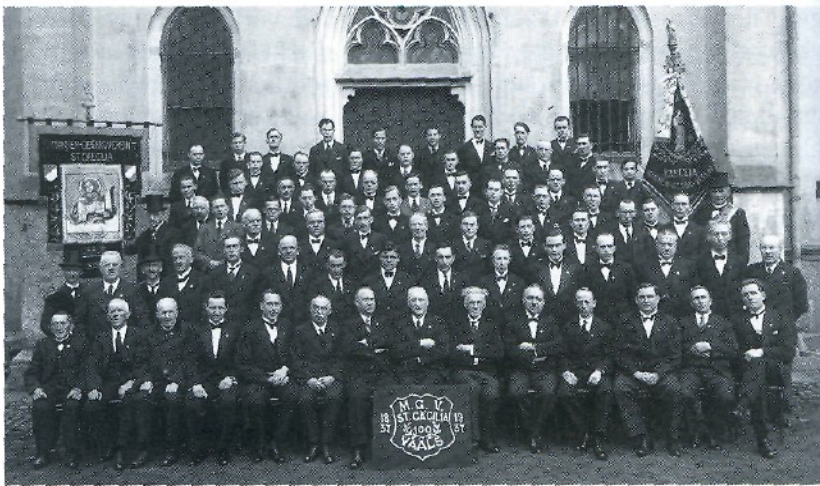
omvangrijke muzikale lekenbeweging was tot stand gekomen onder impuls van de muziekpedagoog Guillaume Louis Wilhelm, die rond 1815 in Parijs een elementaire muziek cursus ontwikkelde. Zijn initiatief bleek dermate aan te slaan dat in 1820 alle Parijse scholen ertoe over gingen, de cursus op het lesprogramma te plaatsen. Uit het zo ontstane reservoir van goed opgeleide zangers kon Wilhelm reeds enkele jaren later enkele grote koren formeren, die zich met veel succes toelegden op het voor deze koren geschreven repertoire. Vanaf 1837 kreeg hij elders navolging, in het bijzonder in de Noordfranse regio Nord-Pas de Calais en in Wallonië. Van daaruit verbreidde de Franse koorstijl zich verder noordwaarts. Van de circa 37 Limburgse koren die vóór 1900 werden opgericht en waarvan de namen verwijzen naar een koortraditie uit den vreemde, draagt maar liefst 43% namen als Orphée. Société Chorale, Union Chorale en Société Lyrique; namen, waarmee van oudsher de koren uit de Orphéon-beweging werden aangeduid. Nog tot diep in de twintigste eeuw zouden veel van deze koren de Franstalige liederen uit deze koorschool op het programma plaatsen. De diversiteit aan invloeden, kerkelijke zowel als wereldlijke, Noordfranse, Pruisische en Zuidduitse, waren er debet aan dat in Limburg geen echte eigen zangstijl tot ontwikkeling kwam. Bij gebrek aan componisten in eigen kring, was hier alles eclecticisme wat de klok sloeg. Ongetwijfeld voor een deel vanwege de sterke banden met de kerkmuziek was de regionale spreiding hier een heel andere dan in de rest van ons land. Vaker dan elders namen in Limburg van stonde af aan ook de kleine gemeenschappen deel aan de mannenzang-beweging. Naast de steden Maastricht, Roermond en Venlo hadden al vóór 1860 ook Vaals (1837), Kerkrade (1843), Gulpen (1856), Heer (1857) en Mechelen-Wittem (1859) hun eerste koren. De eerste mannenzangverenigingen

Zoals reeds is aangestipt, duurde het betrekkelijk lang voordat zich in Limburg het eerste mannenkoor aandeede. In vergelijking met het Rijnland en het westen van Nederland en België, liep men hier een twintigtal jaren achter op de ontwikkelingen. Tussen 1822 en 1828 waren er in het Rijnland al een achttal mannenkoren tot stand gekomen. Voor zover bekend, werd het eerste Nederlandse koor in 1827 opgericht in Dordrecht, weldra gevolgd door 'Zang en Vriendschap' in Haarlem (1831), 'Concordia' in Den Haag (1832) en een koor in Amsterdam (1836). Ook in Oost-Vlaanderen was men er redelijk vroeg bij. Hier telde men rond 1840 reeds dertig mannenkoren. Elders in België lag dit aantal veel lager. Opmerkelijk genoeg bleef men in Belgisch Limburg tot circa 1850 zelfs geheel verstoken van verenigingen op het gebied van de koorzang. Het laat zich aanzien dat de mannenkoorzang zich in Nederlands Limburg iets voorspoediger ontwikkelde dan in de Belgische buurprovincie. Op 12 november 1837 richtten negen zangliefhebbers, onder leiding van G.H. Beckers de 'Gesangverein Vaals' op. Voor zover we nu weten, hadden zij daarmee in onze provincie de primeur op het gebied van de mannenzang. Het lijkt opmerkelijk dat zich juist in het kleine Vaals, met zijn circa 2800 inwoners, het eerste Limburgse mannenkoor aandeede. Helemaal vreemd is dit evenwel niet. Reeds eerder is betoogd dat een zekere welvaart noodzakelijk is voor het ontstaan van een muziekleven. Welnu, Vaals was, sedert de Akense fabrikant J.A. von Clermont er in 1761 zijn lakenfabriek vestigde, in rap tempo

uitgegroeid tot een industrieel centrum van bovenregionale betekenis. Gedwongen door beperkende gildebepalingen in eigen land, hadden meer fabrikanten uit Aken en omgeving het voorbeeld van Von Clermont gevolgd. Een groot deel van de bevolking, dat in de landbouw vaak slechts een marginaal bestaan kon opbouwen, vond er werk en inkomen. De toegenomen welvaart schiep ruimte voor het ontstaan.

Het Koninklijk Mannenkoor Cecilia 1837 te Vaals is het oudste bij het huidige KNZV aangesloten mannenkoor. Op een foto die in 1937 bij het eeuwfeest werd gemaakt valt behalve het gebruik van de Duitse taal op vaandels en

schild, het grote leeftijdsverschil tussen de zangers op. De reeds genoemde Liedertafel Orpheus uit Venlo staat te boek als het tweede in Limburg opgerichte mannenkoor. Anders dan in Vaals trad dit in 1839 gestichte koor reeds spoedig naar buiten. In 1848 nam het met elf zangers deel aan de Nederrijns-Nederlandse muziekfeesten in het speciaal voor die gelegenheid gebouwde Musis Sacrum in Arnhem. Blijkbaar had de Venlose vereniging moeite om dé muzieksteden van dat moment, Arnhem en Kleef, te bereiken. In 1850 verscheen het in Kleef met slechts zes zangers. Tot 1902 was de Liedertafel een zeer besloten club. Toen werd het onder druk van de concurrentie met het in 1900 opgerichte mannenkoor Venlona omgezet in een gemengd koor. Intussen waren er al meer mannenkoren aan het Limburgse firmament verschenen. In 1843 wordt in een persbericht terloops melding gemaakt van de oprichting van de 'Caecilienverein' in Kerkrade. Nadien wordt van dit koor niets meer vernomen. Gezien de naam van dit koor lijkt het waarschijnlijk dat het om een kerkkoor gaat, dat de oorspronkelijke opzet ook buiten de kerk op te treden spoedig heeft verlaten. Ook Heerlen en Roermond moeten reeds rond het midden van de jaren 1840 over een mannenkoor hebben beschikt. De enige verwijzingen naar deze koren, waarvan zelfs de

namen niet bekend zijn, dateren uit 1846 en 1847. In 1846 organiseerde het twee jaar eerder opgerichte 'Vlaemsch-Duitsch Zangverbond' een zangfeest in Brussel, waarbij, zo leert ons het programmaboekje, een 'Zangmaatschappij uit Heerlen' aantrad. Een jaar later kwam het verbond in Gent bijeen. Ditmaal behoorde ook een 'Zangmaatschappij uit Roermond' tot de honderdtien koren die er acte de présence gaven. Aannemend dat geen koor naar buiten trad voor het ten minste een jaar bestond, kan worden aangenomen dat de Heerlense vereniging uiterlijk in 1845 is opgericht en dat het Roermondse gezelschap ten laatste in 1846 ontstond. Het zesde Limburgse mannenkoor dat we kennen, de Maastrichtse Liedertafel Concordia, werd in 1848 opgericht. Daarmee was Maastricht de laatste stad in de provincie met een mannenkoor. Daar over het muziekleven in Maastricht meer bekend is en de ontwikkelingen in deze stad meer dan de summiere mededelingen over de koren in Venlo, Roermond en Vaals, zicht bieden op het politieke, sociale en culturele klimaat waarin de mannezzang in Limburg ontstond, lijkt het gerechtvaardigd hier uitvoeriger bij stil te staan. (bron Mannenkoren in Limburg)

“Société St. Lambert” De periode 1873 tot 1945.

Kerkrade, oktober 1873 besloten de heren Jean Keulen, Johan Sijstermans, Peter Jos Reulings, Johan Wijnen, Jos Wijnen, Mathieu Wijnen, Leo Bellen, Winand Bellen, Paul Krewinkel, Nic Bisschoff, Antoon Kockelkorn, Jos Sijstermans, Kasper Plum, Johan Trags, Nol Hanssen, Hub Schols, Leo Kochen, P.J.Herpers, Theo Mertens, J.J. Bemelen, A. Handels en M. Heuschen, allemaal inwoners van Kerkrade, tot de oprichting van een mannenzangvereniging. Als ‘schutspatroon’ koos men de patroon van de hoofdparochiekerk St. Lambertus. De voorkeur van het koor ging uit naar de Franse koorstijl en daardoor nam men ook de naam: “Société St. Lambert” aan. De eerste voorzitter werd de heer W. Scholtes en de eerste dirigent de heer J. Blumgarten. Na drie jaar overleed voorzitter W. Scholtes. Zijn opvolger was de heer H. Rothkrantz.

In 1876 werd het eerste vaandel van Société St. Lambert gewijd.

Hieraan waren overigens grote festiviteiten verbonden. De oudste geschriften in het archief dateren uit 1874. Deze zijn in het oud-Duits geschreven en moeilijk te lezen.

In 1877 legt de heer Blumgarten wegens gezondheidsredenen de dirigeerstok neer. De heer Wamper neemt zijn plaats dan in. In 1879 komt de heer Johan Jos Essers als voorzitter aan het roer. Deze bijzondere man vervulde deze functie maar liefst 31 lange en soms moeilijke jaren. Samen met de dirigenten

Wamper (1880), Collet (tot 1892) en daarna met de nog bij oudere Kerkradenaren bekende Frans Scheren, wist hij het koor tot grote hoogte op te werken.

Eerste concours In 1882 nam Sté St. Lambert voor de eerste keer deel aan een internationaal zangersconcours.

In 1899 vierde men het 25-jarig bestaansfeest.

Deelname aan een zangersconcours in 1902 in Duisburg leverde in de 1e afdeling een 1e prijs op! Verder ontving men de 1e ereprijs, de 1e hoogste ereprijs en 4 extra prijzen. Voorwaar wist St. Lambert toen ook al wat zingen was! Op 20 november 1903 organiseerde onze vereniging bij gelegenheid van haar 30e bestaansfeest en het zilveren jubileum van voorzitter Essers, een grote internationale wedstrijd voor dubbelkwartetten met twaalf deelnemers. In 1904 verwierf de Sociëté St. Lambert de hoogste ereprijs, bestaande uit een prachtige zilveren medaille, geschonken door Koningin Wilhelmina.

Op 2 Juni 1907 organiseerde de vereniging een concert welk, ondanks dat de vereniging flink geslonken was, zeer goed bezocht werd. Ook deze avond wist de Sociëté St. Lambert haar voorgedragen liederen voortreffelijk uit te voeren en haar toehoorders te boeien. Ook het gebruikelijke Herfstkermis-concert bracht een voortreffelijk resultaat.

Op 24 november voerde de Sociëté St. Lambert in Zaal Jos Schmits in Strasz, bij Herzogenrath, een concert uit. Hoewel het aantal aanwezigen te wensen overliet, ontlokte de vereniging, door een prachtige uitvoering, bij het aanwezig publiek een denderend applaus uit. Een zeer gezellig feestbal sloot de concertavond af.

In 1908 gingen de zangers voor de 3e keer op concours en deze keer naar Linnich. Hier veroverden zij de 2e prijs in de hoogste afdeling: de 1e ereprijs en de 2e Kaiserpreis. Dit overigens voor een koorwerk, dat acht dagen voor het concert als verplicht werk aangewezen werd!

1910

31 juli volgde de bekende arts drs. Widdershoven voorzitter Essers op. Onder voorzitterschap van de heer Widdershoven nam de vereniging in ledental toe.

1913

Op 4 mei 1913 werd bij gelegenheid van het 40-jarig bestaansfeest een grote zangerswedstrijd georganiseerd. Het koor telde toen 50 zangers. Veel prijzen werden toen beschikbaar gesteld door koningin Wilhelmina en prins Hendrik. Het begroetingskoor was toen 'Der Fremdenlegionär'. In de voorwaarden was de afvaardigingsdatum op 2 februari 1913 vastgesteld. Het concours zou in 2 klassen ingedeeld worden. De 2e klasse op 27 april en de 1e klasse en de 2 ereklassen op 4 mei. Iedere klasse voor zich alleen. De helft der verenigingen behaalde een prijs.

In november schonken koningin Wilhelmina en Prins Hendrik en koningin-moeder Emma St. Lambertus zilveren medailles.

Dit was voor de vereniging zeer eervol.

1914

In mei 1914 ging het koor naar Dordrecht op concours. Tien andere verenigingen deden hier ook aan mee. Uitgevoerd werden de keuzewerken 'Der Fremdenlegionair' van Wengut, en de 'Dag des Oordeels' van Verheijen.

1917

Ook werd in 1917 Rotterdam aangedaan. Bij dit laatste concours behaalde het koor de derde prijs in de tweede klasse. De dirigent was Frans Scheren.

In de oorlogsjaren nam de vereniging nog deel aan wedstrijden in eigen land. In 1914 in Dordrecht en in 1917 in Rotterdam.

De vereniging behaalde de 3e prijs in de 2e Klasse. Hiermee kon de vereniging met eer, trots naar Kerkrade terugkeren. De dirigent mocht de grootste hoogachting van de vereniging in ontvangst nemen omdat hij het verstonde de zangkunst te bevorderen.

1919

In 1919 nam de heer N. Nievelstein de voorzittershamer over. Op 26 januari 1919 vierde men het 45ste stichtingsfeest. De dag werd geopend met een plechtige Hoogmis met een uitvoering van Missa Sancti Lamberte, getoonzet door dirigent Frans Scheren. 's Avonds was een groot concert in het Patronaat, waar acht grote koorwerken werden uitgevoerd, met o.a. het machtig aangrijpende 'Haralds Bruid' van Roeska, terwijl ook het toneelstuk 'Das achte Gebot' een welverdiend applaus oogstte.

Krantenberichten uit De Zuid Limburger januari 1919:

"De Mannenzangvereniging "St. Lambertus" herdacht Zondagavond haar 45e oprichtingsfeest met een flink geslaagd concert in het R.K. Patronaat. De belangstelling was buitengewoon groot en alleszins gerechtvaardigd. De zangvereniging zong onder leiding van haren verdienstelijke dirigent de heer F. Scheren verschillende koren, waaruit bleek, dat het mannenkoor de vocale muziek ernstig blijft beoefenen. Er werd met gloed gezongen, en het spontaan applaus was welverdiend. "St. Lambertus" beschikt echter ook over uitstekende tonelisten, die het Duits blijspel en het drama tot haar volle recht deden komen. Het was weer een succesavond voor "St. Lambertus", en voor de honderden bezoekers een aangename verpozing. "Hollands" zingen kan "St. Lambertus", daarvan heeft ze bewijzen te over afgelegd, Hollands toneelspel late zij eens bij een volgend uitvoering zien" aldus het bericht in deze krant.

Door de leden van de zangvereniging St. Lambertus werd in juli de heer dr. Widdershoven tot beschermheer gekozen. Dr. Widdershoven, die voorheen president der vereniging was, kon door ambtsbezigheden zijn functie als zodanig niet meer waarnemen. In maart werd door het Haags gemengd koor Onder Ons een groot internationaal zangconcours uitgeschreven. Het was een bewijs van durf, dat de vereniging eenstemmig het besluit nam, deel te nemen aan dit concours, waarbij 88 zangverenigingen met 7500 zangers in het strijdperk zouden treden, waarbij een 12-tal Nederlandse musici en componisten met klinkende namen de scheidsrechterstift zouden hanteren.

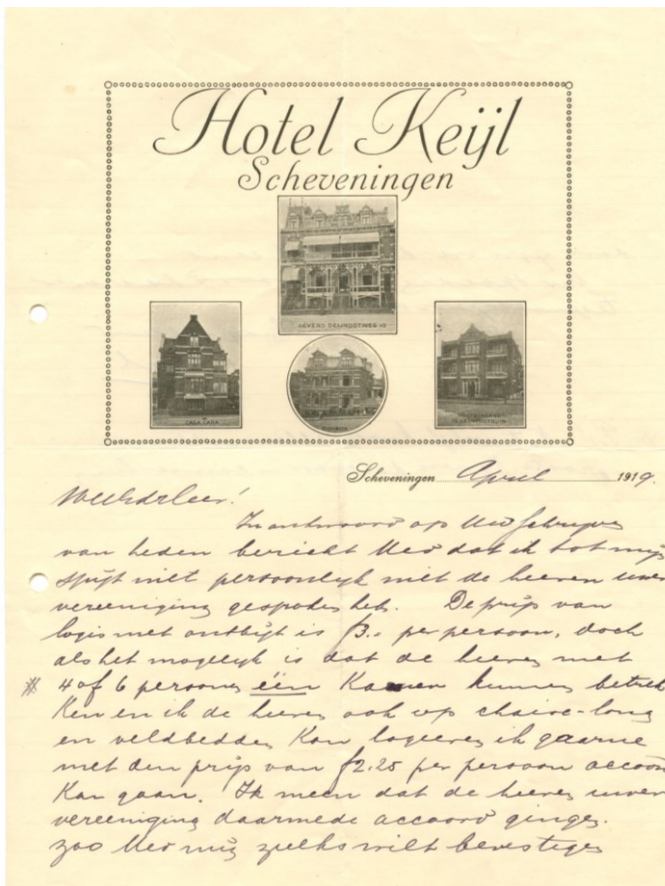
Een concours wat wellicht het grootste ooit in ons land gehouden, in de mooiste Concertzaal van Europa, 't Kurhaus te Scheveningen. Een concours, door het puik van Nederlandse muziekbeoefenaars, door een keur van belangstellenden, gedeeltelijk ook door de Koninklijke Familie bijgewoond. De aanzet voor dit besluit voor een reis naar de Residentiestad tot deelneming, was niet alleen de meer materiële overweging, dat de reiskosten gedeeltelijk uit de verenigingskas en door Onder Ons zouden betaald worden, maar meer de ideële consideratie, dat wij zouden zingen voor de beminde Vorstin, om haar aldus een wel klinkende hulde te mogen aanbieden, en een luid klinkend protest tegen de annexatie plannen. En wie zou het niet kunnen of willen ontveinzen, dat er nog een derde overweging was, die ons tot deze onderneming aanspoorde, namelijk de stellige verwachting, dat wij niet met lege handen zouden terug keren? En in deze verwachting zijn we ook niet teleurgesteld geworden, immers nog nooit is de Zangvereniging St. Lambertus ongekroond van een zangwedstrijd teruggekeerd. Er werd deelgenomen in de 3e afdeling B, voor al bekroonde Mannenkoren.

Krantenberichten uit De Zuid Limburger mei 1919:

"De Zangvereniging "St. Lambertus", directeur de heer Fr. Scheren, heeft met algemene stemmen besloten deel te nemen aan de door het Haags Gemengd koor "Onder Ons" uitgeschreven Grote Internationale Wedstrijd in Mei-Juni as. "St. Lambertus" zal in de 3e afdeling B (bekroonde verenigingen) zingen op Zondag 25 mei. De wedstrijden vinden plaats in het "Kurhaus" te Scheveningen, dat de mooiste concertzaal van heel Europa bevat; deze zaal bevat ruimte voor meer dan 3000 personen. De zangvereniging Sint Lambertus gaat naar de wedstrijd in Den Haag, om er de Limburgse eer hoog te houden. Druk wordt er door de zangersschare geoefend, om op 25 mei met succes te kunnen optreden in de Residentiestad onzer beminde Koningin. Doch grote kosten zijn vooral in deze dure tijd van reizen en logeren aan de onderneming verbonden. Het is daarom zo'n uitstekend idee, dat van hoge zijde in plaats van de gebruikelijke traktatie een enveloppe met geld aan de zangvereniging werd aangeboden. We vernemen nog, dat aan de Haagse Nationale zangwedstrijd, door het Gemengd koor "Onder Ons" uitgeschreven, niet minder dan 88 zangverenigingen zullen deelnemen, tellende 7500 zangers en zangeressen. Dat aantal werd nooit op enige binnen- of buitenlandse wedstrijd bereikt. De Koningin, de Koningin-Moeder, de Prins en de Prinses zullen een deel der wedstrijden bijwonen, terwijl de Koningin hoogstwaarschijnlijk ook tegenwoordig zal zijn bij de prijsuitdeling. Als verplicht koorwerk werd aangewezen: "In een Zomernacht", van Jacob Hamel. Verder werd gebracht: "Mijn Nederland" van H. Verschuren. De generale repetities werden gehouden, op 11 Mei in zaal Thomas; op 18 Mei in het Patronaat en op 20 Mei in zaal Sisternans"

Aan Hare Majesteit de Koningin werd het volgende telegram verzonden: *Bij gelegenheid der Openbare Zangwedstrijd-repetitie, geven leden der Zangvereniging St. Lambertus te Kerkrade, met Ereleden en familie, hierbij oprechte betuiging van trouw en afhankelijkheid aan de geliefde Koningin, die onlangs Kerkrade bezocht, getekend, Dr. G. Widdershoven, Voorzitter.*

Op 24 mei 1919 werd de vereniging te Rotterdam ontvangen door afgevaardigden van Onder Ons in Den Haag. Daar wachtten een vijftigtal koren op de aankomst der Limburgse en Zeeuwse koren. Na een welkomstgroet van de voorzitter van Onder Ons, de heer Berlott zette de 'reuzenstoet' zich vervolgens in beweging, slingerend drie uur lang door de hoofdstraten van de stad, om uiteindelijk bij Paleis Huis ten Bosch te belanden, het verblijf van Hare Majesteit de Koningin. Hare Majesteit verscheen met gevolg voor het paleis. De Zeeuwen zongen hun vaderlandsliefde uit, en de Limburgers deden de luchten daveren met hun "Wij willen Limburg houwen". Voorzitter Berlott sprak Hare Majesteit namens de zangers toe, waarna het weer verder ging, met de bereidwillig ter beschikking gestelde trams, naar Scheveningen, waar velen van toen wellicht voor de eerste keer de zee begroetten. Daarna werden we opgewacht in Hotel Keijl.

De volgende dag, na nog een gehouden korte repetitie omstreeks 12 uur, vertrokken we naar het imposante wereldberoemde Kurhaus, waar wij als eerste van de dertien mededingende mannenkoren moesten optreden.

Onmiddellijk na het concourszingen gingen we naar "Paleis Huis ten Bosch" ter bezichtiging van het vorstenhuis. De overige verenigingen waren reeds aanwezig, en boden Hare Majesteit hare hulde aan. Wij brachten voller geestdrift onze prijskoowerken. Hare Majesteit sprak enige tijd met onze Directeur, en zei o.a. : "Uw Vereniging is groot en zingt sterk". Na het gebruiken van enkele aangeboden verfrissingen, vertrokken wij, na een krachtig "Hoezee", voor het Koninklijk Huis.

19 juni 1919 een donkere datum in de geschiedenis van ons Mannenkoor en een donkere bladzijde in haar annalen vormde de kennisgeving dat onze gevierde dirigent zijn dirigeerstok zou neerleggen, gevolge allerhande praatjes aangaande de wedstrijd, enz. In een vergadering van bestuur en het voorlopig comité, kon men hem bewegen dit besluit te willen overwegen en met succes. Hij is op zijn beslissing teruggekomen, en heeft zijn taak weer opgenomen. 1 juli een andere verschrikkelijke kwestie was, maar geheel van andere aard, toen niet de vereniging zelf, maar haar roerend goed, haar Vaandel, Prijzen en Diploma's bij een brand in Zaal Herberichs verloren gingen.

De schade werd dan wel gedekt door de verzekering met een bedrag van Fl. 300, = (gulden) maar waren niet meer te vervangen. Aangezien ook het repetitielokaal niet meer geschikt was voor ons doel, zag men zich genoodzaakt, naar een andere plek uit te zien en de keus viel op de zaal van de heer Thomas, de Zwarte Ruiter. In de gecombineerde vergadering van bestuur en ledencommissie in juli deed de heer dr. Widdershoven het voorstel, om de heer Nievelstein tot president van de vereniging te benoemen, en had er een bespreking plaats om zo spoedig mogelijk de Statuten te wijzigen. De plechtige installatie vond plaats in het mooi versierde lokaal van de Zwarte Ruiter, in tegenwoordigheid van alle zingende leden en andere leden. Na een lied van "Welkom", weidde Dr. Widdershoven uit over zijn 10-jarig presidentschap. Er moest iemand komen met tijd en kennis, met gevoel voor organisatie en kunst, en zo was volgens de hem, de heer Nievelstein de aangewezen persoon. Spreker wenste de nieuwe president en alle leden geluk met deze benoeming. Een klinkend 'Lang zal hij Leven' bekrachtigde deze woorden. De vicevoorzitter huldigde terecht de heer Widdershoven voor diens werken tot groei en bloei der vereniging. De nieuwe president dankte voor het in hem gestelde vertrouwen. Met verschillende koorliederen werden de feestelijkheden beëindigd.

1920

De algemene vergadering van 25 januari werd geopend met een toespraak van de voorzitter. Vervolgens las de secretaris het Jaarverslag 1919 voor, waar onder andere in het financieel overzicht vermeld stond:

Inkomsten	Fl. 1479,63
Uitgaven	Fl. 1042,15
Batig Saldo	Fl. 437,48

Op 16 april werd een verzoekschrift gericht aan de Kroon, om Koninklijke goedkeuring te verkrijgen voor de Statuten der vereniging waarna in juni de goedgekeurde Statuten ontvangen werden.